

សៀវភៅដានីយ៍លែ - លេខ ហុកសិបមួយ

បើកបង្ហាញកុរណាត់តម្រូវការនៃនាយៈ
ការយល់ដឹងអំពីនីមិត្តភាពស្នេហាដានីយ៍លែ សច្ចក្រឹត្យសញ្ញា
និងពេលវេលានៃការបោះត្រាក្នុងគុណចុងក្រោយ

Jeff Pippenger
2024-01-25

នូវជំពូកទីប្រាំបួន កាប្រើយល់ដឹងអំពីការដានីយ៍លែ ដើម្បីបង្កើនលទ្ធភាពនៃការប្រឆាំង
នឹងការយល់ដឹងអំពីនីមិត្តភាពទាំងពីរ ដល់ការបង្ហាញនូវការប្រឆាំងជំពូកទីប្រាំបី។

គាត់បានប្រាប់ខ្ញុំ ហើយនិយាយជាមួយខ្ញុំថា «ឱ ដានីយ៍លែ អើយ ឥឡូវនេះ
ខ្ញុំបានចេញមក ដើម្បីបង្ហាញអំពីអ្នកមានបុណ្យ និងការយល់ដឹង។
នូវដើមនៃសេចក្តីទូលំទូលាយរបស់អ្នក បទបញ្ជាបានចេញមក ហើយខ្ញុំបានមក
ដើម្បីបង្ហាញអំពីអ្នកយើង
ពីព្រោះអ្នកជាអ្នកដែលត្រូវបានសុំឱ្យយ៉ាងខ្លាំង។ ដូច្នេះ ចូរយល់អំពីរឿងនេះ
ហើយពិចារណាអំពីនីមិត្តភាពនេះ»។ ដានីយ៍លែ 9:22, 23.

ដើម្បីបង្ហាញដានីយ៍លែមាន «ការយល់ដឹង» ដល់គាត់ត្រូវការ
ការយល់ដឹងអំពីការប្រឆាំងគ្នាទៅនឹង «ពាក្យនោះ» និង «នីមិត្តភាព» ផង។ «ពាក្យនោះ»
គឺជានីមិត្តភាពអំពីការប្រឆាំងគ្នាទៅនឹងគ្នា និងពេលវេលា ហើយ «នីមិត្តភាព»
គឺជានីមិត្តភាពអំពីការប្រឆាំងគ្នាទៅនឹង 22 ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ 1844។
បងស្រីយកក៏បានសង្កេតឃើញនូវនីមិត្តភាពទាំងពីរនេះដែរ
នូវពេលវេលាដែលនាងជម្រាបយល់ថា ដានីយ៍លែកំពុងស្រវឹងការយល់អំពីទំនាក់ទំនងរវាងការ
ជាប់ជាមួយយើងអស់រយៈពេលចិត្តសិបឆ្នាំ និងពីរពាន់ប្រាំបីឆ្នាំ។ ចិត្តសិបឆ្នាំ
គឺជាអ្វីដែលកាតព្វកិច្ចដែលបានកំណត់ថា «ពាក្យនោះ» ហើយ «នីមិត្តភាព»
គឺជាពីរពាន់ប្រាំបីឆ្នាំ។ ដានីយ៍លែកំណត់ថា «អ្នកមានបុណ្យ» នៅក្នុងចុងក្រោយ
នូវពេលវេលាដែលកាតព្វកិច្ចដែលបានកំណត់ថា «អ្នកមានបុណ្យ»
យល់ទាំង «ពាក្យនោះ» និង «នីមិត្តភាព» ក្នុងការបកស្រាយរបស់កាតព្វកិច្ចដែល
ឯមនុស្សសម្រាប់កិច្ចការយល់ទេ។ ពួកយើងទាំងអស់យល់អំពី «ពាក្យនោះ» និង «នីមិត្តភាព»
ប៉ុន្តែតែងតែភ្លេចនូវលក្ខណៈកម្មវិធីប៉ុណ្ណោះ។

រយៈពេលសាកលបង្កើនប្រព័ន្ធបញ្ជាក់សិបឆ្នាំ គឺជារយៈពេលមួយដែលបានស្ថិតលើមូលដ្ឋាន
នៃប្រព័ន្ធបញ្ជាក់សិបឆ្នាំនៃការបោះបង្ហាញនឹងសច្ចក្រឹត្យសញ្ញា «ប្រាំពីរដង»
ដល់ការបង្ហាញនូវការប្រឆាំង លើរឿង ២៥ និង ២៦។
ការជាប់ជាមួយយើងរយៈពេលចិត្តសិបឆ្នាំ គឺជាផលបូកនៃឆ្នាំទាំងអស់ដែលដើម្បីមិនត្រូវបាន
អនុញ្ញាតឱ្យរីករាយនឹងការសម្រាករបស់នាង។

សប្តាហ៍ដល់ព្រះគ្រីស្ទបានបញ្ជាក់សច្ចក្រឹត្យសញ្ញាជាមួយមនុស្សជាច្រើន
នោះជារូបភាពបង្ហាញអំពីការតវ៉ានៃសេចក្តីសញ្ញារបស់ទ្រង់
ដូចដែលត្រូវបានកំណត់ដោយរយៈពេលពីរនៃមួយពាន់ពីររយហុកសិបបួន។
សប្តាហ៍នៃនាយៈត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយយើងគ្រាន់
ដល់ជានីមិត្តភាពសញ្ញាត្រូវបានត្រូវបានបោះពុម្ព។

«ត្រូវរស់ព្រះដ៏មានព្រះជន្មមរស់
ដល់ត្រូវបានដាក់នូវលើចុងដាសរបស់បុរាណសុត្តន្តរបស់ខ្មែរ នោះជាអ្វី?
វាជាសញ្ញាមួយដែលទេវតាអាចអានបាន ប៉ុន្តែមិនមែននៃក្នុងកែវនុស្សអាចអានបានទេ;
ពីព្រោះទេវតាដែលបំផ្លាញត្រូវតែយឺតយ៉ាវសញ្ញានៃការប្រឆាំងនេះ។
ចិត្តក្នុងនេះមានការយល់ដឹងបានយឺតយ៉ាវសញ្ញានៃលើកក្នុងកាលវិភាគលើក្នុងបុរស
និងក្នុងស្ត្រីដែលព្រះអម្បាចាស់បានទទួលជាកូនរបស់ខ្មែរ។
អំពើហឋាននៃការរំលងក្តីកុយិនីយរបស់ព្រះត្រូវបានដកចេញ។
ពួកគេបានស្តង់ត្រួតពិនិត្យអារម្មណ៍គ្រប់គ្រង ហើយគេបានប្រតិបត្តិ
និងសូម្បីតែចំពោះបទបញ្ញត្តិទាំងអស់របស់ព្រះ»។ Manuscript Releases, volume
21, 52.

សប្បុរសឈ្មោះជានិមិត្តរូបនៃព្រះពលពិរ ដែលមានមួយពាន់ពីររយហុកសិបឆ្នាំដូចគ្នា
ហើយត្រូវបានបង្កើតនៅក្នុងច្បាប់ចុងអាយុ ឆ្នាំ 538 (សញ្ញាប្រាប់សត្វសាហាវ)
ដែលក្នុងនោះសាសនាមិនជឿ និងបន្ទាប់មកសាសនាចក្រប៉ាប បានដាន់លុលីទីបរិសុទ្ធនា
និងពួកបរិវារ។ អស់រយៈពេលមួយពាន់ពីររយហុកសិបចុង
ព្រះគ្រីស្ទបានប្រទានសក្ខីកម្មរបស់ខ្មែរ បន្ទាប់មក
សម្រាប់មួយពាន់ពីររយហុកសិបចុងទៀត
ព្រះគ្រីស្ទបានប្រទានសក្ខីកម្មដល់នោះតាមរយៈពួកសិស្សរបស់ខ្មែរ។
អស់រយៈពេលមួយពាន់ពីររយហុកសិបឆ្នាំ សាតាំងបានផ្តល់សក្ខីកម្មរបស់វា
តាមរយៈសាសនាមិនជឿ ហើយបន្ទាប់មក សម្រាប់មួយពាន់ពីររយហុកសិបឆ្នាំទៀត
សាតាំងបានផ្តល់សក្ខីកម្មរបស់វាតាមរយៈសាសនាចក្រប៉ាប។

ព្រះពុទ្ធព្យាបាល ដែលដោយសារការមិនសុភាពបង្កគាប់របស់អ៊ីស្លាមដែលប្រឆាំង
បានក្លាយជាព្រះវិវាទរបស់ព្រះ នោះគឺជាព្រះពុទ្ធព្យាបាលនៅក្នុង លើកទី ២៥
ដែលបានកំណត់អំពីការឱ្យដឹងសម្រាក និងអំពីឆ្នាំយូប៊ីលេ
ដែលត្រូវប្រារព្ធឡើងរាល់ឆ្នាំទីសិបបួន។

ព្រះអម្បាចាស់មានព្រះបន្ទូលមកកាន់ម៉ូសេលើក្នុងសីលាម្នាថា៖
«ចូរនិយាយទៅកាន់កូនចៅអ៊ីស្លាមដែល ហើយប្រាប់ពួកគេថា
កាលណាអ្នករាល់គ្នាចូលទៅក្នុងស្រុកដែលយើងប្រទានឱ្យអ្នករាល់គ្នា
នោះដ៏នោះត្រូវកាន់សប្បុរសឱ្យព្រះអម្បាចាស់។
ប្រាំមួយឆ្នាំអនុក្សត្រូវសាបព្រោះស្តេចរបស់អ្នក
ហើយប្រាំមួយឆ្នាំអនុក្សត្រូវកាត់តែងចម្បាំងទាំងហាយដូរបស់អ្នក
និងប្រមូលផលរបស់វាមក។ ប៉ុន្តែនៅឆ្នាំទីប្រាំពីរ
នោះត្រូវជាឆ្នាំសប្បុរសឱ្យដឹងមានសម្រាក ជាសប្បុរសឱ្យព្រះអម្បាចាស់៖
អ្នកមិនត្រូវសាបព្រោះស្តេចរបស់អ្នក
ហើយក៏មិនត្រូវកាត់តែងចម្បាំងទាំងហាយដូរបស់អ្នកដែរ។
ផលចម្បាំងរបស់អ្នកដែលដុះឡើងដោយខ្លួនឯង អ្នកមិនត្រូវច្បាប់ឡើយ
ហើយក៏មិនត្រូវប្រមូលផលទាំងហាយដូរពីលើដីដែលមិនមានកាត់តែងរបស់អ្នកដែរ
ដូច្នេះនេះជាឆ្នាំសម្រាកសម្រាប់ដី។ ហើយសប្បុរសរបស់ដីនោះនឹងជាអាហារសម្រាប់អ្នក
គឺសម្រាប់អ្នក សម្រាប់អ្នកបម្រើបុរសរបស់អ្នក សម្រាប់អ្នកបម្រើស្ត្រីរបស់អ្នក
សម្រាប់អ្នកឈ្នួលរបស់អ្នក និងសម្រាប់ជនបរទេសដែលស្នាក់នៅជាមួយអ្នកផង។
ហើយសម្រាប់សត្វចិញ្ចឹមរបស់អ្នក និងសត្វព្រៃដែលនៅក្នុងស្រុករបស់អ្នកផង
ដំណាំទាំងអស់របស់វានឹងជាអាហារ។ «ហើយអ្នកត្រូវរាប់ឆ្នាំសប្បុរសចំនួនប្រាំពីរ

មុនាក៏ត្បូរវិលត្បូរបែបទៅកាន់កម្ពុមសិទ្ធិរបស់ខ្មែរនិញ។» លើកទី២ ២៥:១-១៣។

នៅក្នុង លវិន័យ ជំពូក ២៥ និង ២៦។

ដានីយ៍លែ 9:2

បន្ទាប់ពីសន្លឹកបបរាបន្តចងនៃពិធីបណ្តុះបណ្តាល។

នោះសទ្ធត័ម្មានទំនាក់ទំនងដោយផ្ទាល់ជាមួយនឹងរយៈពេលពីរពាន់បរិយមកនៃនាំ

ដល់គ្រូបង្រៀនកំណាងថាជា «បុរាណវិទ្យា» នៅក្នុងលំដាប់ជំពូក២៦។
ជាគ្រូបង្រៀននៃនាយកដ្ឋានបរិយាកាស សុខុមាលភាពនៃទំនាក់ទំនងដោយផ្ទាល់នឹង
«បុរាណវិទ្យា» ដល់អាគារនៃទីសហគមន៍ក្នុងរាជធានីភ្នំពេញ។ «បុរាណវិទ្យា»
គឺជានិមិត្តរូបសញ្ញានៃសេចក្តីសញ្ញានៃនាយកដ្ឋានបរិយាកាស ហើយដោយហេតុនេះផងដែរ
គ្រូបង្រៀនកត់សម្គាល់ថា
នៅពេលដែលរយៈពេលពីរពាន់បីរយឆ្នាំបានបញ្ចប់នៅថ្ងៃទី២២ ខែតុលា ឆ្នាំ១៨៤៤
នោះរយៈពេលពីរពាន់បីរយឆ្នាំនៃកំណត់សម្គាល់បានបញ្ចប់នៅថ្ងៃនៃនោះដែរ
ពីព្រោះម្ចាស់សហគមន៍ក្នុងរាជធានីភ្នំពេញជំពូក២៤ថា៖

ហើយអ្នកគ្រូបង្រៀននៃសហគមន៍បុរាណវិទ្យាខ្មែរ គឺបុរាណវិទ្យាខ្មែរ
ហើយចំនួននៃនាយកដ្ឋានបុរាណវិទ្យានោះ នឹងជាសម្រាប់ប្រធាននៃសហគមន៍អ្នក
បន្ទាប់មក អ្នកគ្រូបង្រៀនជាមួយគ្នានៃនាយកដ្ឋានបរិយាកាស នៅថ្ងៃទី២២ ខែតុលា
គឺនៅថ្ងៃនៃការផ្តើមដំណើរការប្រតិបត្តិការ
អ្នករាល់គ្នាគួរឲ្យយល់ឡើយថាប្រសិនបើមានទំនាក់ទំនងស្របគ្នា លំដាប់
២៥៨, ៩។

ក្នុងអំឡុងពេលទាំងអស់នេះរយៈពេលពុទ្ធសាសនាដែលស្ថិតនៅក្នុងរយៈពេលពីរពាន់បីរយឆ្នាំ
នាំមួយមានការភ្ជាប់ដោយផ្ទាល់ជាមួយនឹង “បុរាណវិទ្យា” នៃ លំដាប់ ២៦
រួមទាំងថ្ងៃដែលរយៈពេលពុទ្ធសាសនាទាំងពីរបានបញ្ចប់ផងដែរ។
សម្រាប់ប្រធាននៃសហគមន៍បុរាណវិទ្យាខ្មែរ គឺជាសម្រាប់ប្រធាននៃការស្ថាបនាឡើងវិញ
និងការស្ថាបនាឡើងវិញនៃក្រុងយសោធន៍ ដល់នឹងគ្រូបង្រៀនបញ្ចប់
នៅពេលបុរាណវិទ្យាសម្រាប់ព្រះចន្ទ្រាមកពីហឫទ័យ។ ព្រះវិហារគ្រូបង្រៀនបញ្ចប់មុនក្រឹត្យទីបី
ដូចដែលព្រះវិហាររបស់ក្រុមមីឡិយ៉ាត់ក៏គ្រូបង្រៀនបញ្ចប់មុនពេលទេវតាទីបីមកដល់។
ប៉ុន្តែក្រោយឆ្នាំ 457 មុន គ.ស. “ផល្គុ” នៅតែត្រូវការ “សង្ខេបវិញ ហើយកំពង់ផង
នោះបើក្នុងគ្រាហាក់ដូចជាដោយ”។ ក្នុងនាមជា អាណាចក្រ និង អូមហេតា
ព្រះយស្សីតែងតែបែងចែកបញ្ចប់នៃអំឡុង
ដោយចាប់ផ្តើមជាមួយនឹងដំណើរការនៃអំឡុងនោះ ហើយក្រោយថ្ងៃទី 22 ខែតុលា
ឆ្នាំ 1844 ក្រុមមីឡិយ៉ាត់គ្រូបង្រៀន “ផល្គុ” និង “កំពង់” “ក្នុងគ្រាហាក់”។

បងស្រី រីតែ បានកំណត់អត្តសញ្ញាណជញ្ជាំងការពារពិតប្រាកដដល់នូវឡើងវិញក្នុងយសោធន៍
មហានិមិត្តរូបនៃក្រឹត្យទីបីរបស់ព្រះ ហើយភូមិមួយបន្ទាប់ពីថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ
1844 អ្នកសម្រាប់គ្រូបង្រៀននៃកំណត់សម្គាល់នៅក្នុងទីបីសុខុមាលភាពស្នាក់
និងបានទទួលស្គាល់ក្រឹត្យទីបីរបស់ព្រះ (ជញ្ជាំងនោះ)។
ដើម្បីទទួលស្គាល់ក្រឹត្យទីបីរបស់ព្រះ រួមទាំងថ្ងៃដែលប្រធានផងដែរ
ពួកមិលលីវីតគ្រូបង្រៀននៃកំណត់សម្គាល់គ្រូបង្រៀននៅកាន់សេចក្តីសញ្ញានៃអំឡុងបុរាណវិទ្យា
ការស្ថាបនាឡើងវិញនៃ “ផល្គុ” ពិតប្រាកដ គឺជាការស្ថាបនាឡើងវិញដែលបានសម្រេចខាងវិញ្ញាណ
នៅពេលដែលពួកមិលលីវីតបានគ្រូបង្រៀននៅកាន់ “ផល្គុបុរាណ” របស់យមោ។ “គ្រាហាក់”
ដល់គ្រូបង្រៀននៅក្នុងអំឡុងពេលដែលជញ្ជាំង និងផល្គុគ្រូបង្រៀនស្ថាបនាឡើង
នោះគ្រូបង្រៀនសម្រេចបន្ទាប់ពីឆ្នាំ 1844
ហើយសង្កេតមើលដល់កំពុងខិតជិតមកដល់នៅពេលនោះ
ហើយឆាប់ៗបានចាប់ផ្តើមនៅក្នុងបុរាណវិទ្យាស្ថាននោះជាកំណត់សម្គាល់
បានកំណត់សម្គាល់គ្រាហាក់នោះ។

បរិស័ទជាពួកគោរពសម្ភោស្តៈក្នុង
នោះពួកគេនឹងមានឈានដល់ឆន្ទានុវិហារសិបដានិមិត្តរូបនៃប្រិយ
(ដល់ជាឆន្ទានុវិហារសិបដានិមិត្តរូបនៃប្រិយ)
ដល់ក៏ស្រាប់តែដោយឡែកទៅវិហារសិបដានិមិត្តរូបនៃប្រិយ
(ដល់ស្រាប់តែដោយឡែកទៅវិហារសិបដានិមិត្តរូបនៃប្រិយ)។ ប៉ុន្តែបែបនេះទាបពីឆន្ទានុ
1844 ភាគច្រើនមានបុរាណនឹងពន្យល់អំពីថ្ងៃសប្តាហ៍ ហើយនោះឆន្ទានុ 1863
ពួកគេក៏មានបដិសេធសារបស់ម៉ូសេ ("បុរាណវិទ្យា")
ដល់ស្រាប់តែដោយឡែកទៅវិហារសិបដានិមិត្តរូបនៃប្រិយ (William Miller) ផងដែរ។ និយាយមួយទៀត
ពួកគេមានបដិសេធព្រឹក្សា "ផ្សេង" (មាតិកាបុរាណ) ដល់ពួកគេស្រាវជ្រាវឡើងវិញ
ហើយដល់នោះក្នុងនោះ។

ព្រះយេស៊ូវគង់ក្នុងប្រទេសប្រាសាទដ៏មួយបង្កើតហេតុអ្វីបញ្ចប់
ហើយនោះពេលដែលពាក្យប្រែប្រួលដូចអំពីក្រុមព្រះមហាថាវិទ្យាដល់
ស្រាប់តែដោយឡែកទៅវិហារសិបដានិមិត្តរូបនៃប្រិយ
ក៏ចូលការនៃការស្រាវជ្រាវយូរឡើងវិញ ក៏ស្រាប់តែដោយឡែកទៅវិហារសិបដានិមិត្តរូបនៃប្រិយ «ផ្សេង
និងកំពង់» នឹងស្រាប់តែដោយឡែកទៅវិហារសិបដានិមិត្តរូបនៃប្រិយ «គ្រាន់ហេតុ»។ ឥឡូវនេះ
យើងកំពុងចូលទៅក្នុងគ្រាន់ហេតុទាំងនោះ។ ថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844
ជាគ្រាន់ថ្ងៃប្រែប្រួលនៃនិមិត្តរូបនៃប្រិយដល់ក្នុងពេលឆាប់ៗ ដូចនេះ នៅពេលដែល
«ម៉ោងនៃការប្រែប្រួលដ៏ធំ» នៃវិវរណៈ ១១ មកដល់ នោះផ្សេង
និងកំពង់នឹងស្រាប់តែដោយឡែកទៅវិហារសិបដានិមិត្តរូបនៃប្រិយ «គ្រាន់ហេតុ»។ ឥឡូវនេះ
យើងនឹងកំណត់អត្ថបទព្រឹត្តិបត្រគ្រាន់ហេតុទាំងនោះថាជា
«ការខឹងសម្បាររបស់បណ្ឌិតប្រាជ្ញាគិត»
ដល់បង្កឡើងដោយសង្គមមួយដែលកំពុងកើនឡើងរបស់អិស្រាអែល។

ខណៈដែលនាងកំពុងពន្យល់អំពីអ្វីដែលមានសរសេរពីមុនទាក់ទងនឹង «គ្រាន់ហេតុ» នោះ
នាងមានផ្តល់សេចក្តីពន្យល់មួយ ដល់ស្រាប់តែដោយឡែកទៅវិហារសិបដានិមិត្តរូបនៃប្រិយ Early
Writings។

«១. នៅទំព័រ ៣៣ មានសេចក្តីដូចតទៅនេះ: "ខ្ញុំបានឃើញថា សប្តាហ៍បរិសុទ្ធ គឺជា
ហើយនឹងនៅតែដោយឡែកទៅវិហារសិបដានិមិត្តរូបនៃប្រិយ និងពួកអ្នកមិនជឿ;
ហើយថា សប្តាហ៍ គឺជាបញ្ហាដ៏សំខាន់
ដល់ស្រាប់តែដោយឡែកទៅវិហារសិបដានិមិត្តរូបនៃប្រិយ ដល់កំពុងរង់ចាំ
ខ្ញុំបានឃើញថា ព្រះទ្រង់មានកូនចៅដែលមិនមានឃើញ ហើយមិនមានកាន់សប្តាហ៍។
ពួកគេមិនមានបដិសេធព្រឹក្សាអំពីសប្តាហ៍នោះទេ។
ហើយនោះពេលចាប់ផ្តើមនៃគ្រាន់ហេតុ
យើងស្រាប់តែដោយឡែកទៅវិហារសិបដានិមិត្តរូបនៃប្រិយ ខណៈដែលយើងមានចេញទៅ
ហើយប្រកាសអំពីសប្តាហ៍ថ្មីពេញលេញជាមុន។"»

«ទស្សនៈនេះស្រាប់តែដោយឡែកទៅវិហារសិបដានិមិត្តរូបនៃប្រិយ 1847 នៅពេលដែលមានតែបង្កើតអាដរ
និងក្នុងប្រទេសនោះដល់កំពុងគោរពថ្ងៃសប្តាហ៍ ហើយក្នុងចំណោមពួកគេ
ក៏មានតែប៉ុន្មាននាក់ទេដែលយល់ថា ការគោរពថ្ងៃនោះមានសារៈសំខាន់គ្រប់គ្រាន់ដល់
មុនគ្រប់បញ្ហាដ៏សំខាន់របស់ព្រះ និងអ្នកមិនជឿ។ ឥឡូវនេះ
ការសម្រេចពេញលេញនៃទស្សនៈនោះកំពុងចាប់ផ្តើមស្រាប់តែដោយឡែកទៅវិហារសិបដានិមិត្តរូបនៃប្រិយ
"ការចាប់ផ្តើមនៃគ្រាន់ហេតុនោះ" ដល់មានរៀបរាប់នៃទីនេះ មិនសំខាន់ទៅលើពិរ

លង់លែគរោះកាចទាំងឡាយនឹងចាប់ផ្តើមគ្រូរមានចាក់ទម្រង់នោះទេ ប៉ុន្តែតែងដល់
ទៅលើរយៈពេលខ្លីមួយមុនពេលគរោះកាចទាំងនោះគ្រូរមានចាក់ទម្រង់
ខណៈដល់ព្រះគ្រីស្ទគង់នៅក្នុងទីបរិសុទ្ធ។ នៅគ្រានោះ
ខណៈដល់ការងារនៃសេចក្តីសង្គ្រោះកំពុងបិទបញ្ចប់
ក្តីលំហកនឹងកើតមានលើផែនដី ហើយបុរាណជាតិនានានឹងខឹងសម្បហរ
ទោះជាយ៉ាងណាក៏គ្រូរមានទប់ស្កាត់ ដើម្បីមិនឲ្យរារាំងការងាររបស់ទេវតាទីបី។
នៅគ្រានោះ «ភូលៀងចុងក្រោយ»
ឬការស្រស់ស្អាតដល់មកពីវត្តមានរបស់ព្រះអម្ចាស់ នឹងមក
ដើម្បីប្រទានអំណាចដល់សំឡេងយ៉ាងខ្លាំងរបស់ទេវតាទីបី ហើយរៀបចំពួកបរិសុទ្ធឲ្យ
យកចេញមកមុនក្នុងអំឡុងពេលដល់គរោះកាចចុងក្រោយទាំងបុរាណនឹងគ្រូរមានចាក់
ទម្រង់»។ Early Writings, 85.

មាន «រយៈពេលខ្លីមួយ» ដល់កើតមានមុនការបិទបញ្ចប់នៃពេលវេលាសកលបង
នៅពេលដល់ «បុរាណជាតិនានានឹងខឹងសម្បហរ ប៉ុន្តែតែគ្រូរមានទប់ស្កាត់»។
នៅពេលដំណាលគ្រានោះ «ភូលៀងចុងក្រោយ» ក៏មកដល់ផងដែរ។
«ការខឹងសម្បហររបស់បុរាណជាតិនានា»
គឺជានិមិត្តរូបមួយដល់គ្រូរមានកំណត់អត្តសញ្ញាណនៅក្នុងព្រះគម្ពីរវិវរណៈ
ជំពូកទីដប់មួយ។

ហើយសាសន៍ទាំងឡាយមានខឹងសម្បហរ ហើយសេចក្តីព្រះពិរោធរបស់ទ្រង់មានមកដល់
និងពេលវេលានៃមនុស្សសុសលាប ដល់ពួកគេត្រូវតែទទួលការជំនុំជម្រះ
ហើយដល់ទ្រង់គ្រូរមានរងរាន់ដល់អនុកម្មរបស់ទ្រង់ គឺពួកហោរា និងពួកបរិសុទ្ធ
និងអស់អ្នកដល់ក្រោកខ្ពស់ព្រះនាមទ្រង់ ទាំងតូចទាំងធំ
ហើយទ្រង់គ្រូរមានបំផុសឲ្យអស់អ្នកដល់បំផុសឲ្យផែនដី។ វិវរណៈ 11:18

បងស៊ីរី វ៉ាយត៍ ផ្សេងៗចែករំលែកអំពីបុរាណលើខនេះ។

«ខ្ញុំបានឃើញថា សេចក្តីកំហឹងរបស់បណ្តាជាតិទាំងឡាយ
ព្រះពិរោធរបស់ព្រះជាម្ចាស់ និងពេលវេលាសម្រាប់ជំនុំជម្រះមនុស្សសុសលាប
គឺដាច់ដោយឡែក និងខុសប្លែកពីគ្នា ដោយមួយកើតឡើងបន្ទាប់ពីមួយទៀត;
ហើយក៏ឃើញផងដែរថា មីកាអាលែមិនទាន់ក្រោកឡើងទេ ហើយគ្រាន់តែទេនា
ដល់មិនចូលរួមមានដូចនេះពីមុនមក ក៏មិនទាន់បានចាប់ផ្តើមនឹងឡើង។ ឥឡូវនេះ
បណ្តាជាតិទាំងឡាយកំពុងតែខឹងសម្បហរ; ប៉ុន្តែតែកាលណាមហាបូជាច្បាស់របស់យើងមាន
បញ្ចប់កិច្ចការរបស់ទ្រង់នៅក្នុងទីសក្ការៈហើយ ទ្រង់នឹងក្រោកឡើង
ស្តង់ត្រង់ក្នុងសម្តែងកំណត់ការសងសឹក ហើយបន្ទាប់មក
គរោះកាចចុងក្រោយទាំងបុរាណនឹងគ្រូរមានចាក់បង្កាច់ឡើយ»

«ខ្ញុំបានឃើញថា ទេវតាទាំងបួននឹងទប់ខ្យល់ទាំងបួនទុក
រហូតដល់កិច្ចការរបស់ព្រះយេស៊ូវនៅក្នុងទីបរិសុទ្ធបានសម្រេចចប់សព្វគ្រប់
ហើយបន្ទាប់មក នឹងមកដល់គរោះកាចចុងក្រោយទាំងបុរាណ»។ Early Writings, 36.

ការ «ផ្សេងៗចែករំលែកអំពីបុរាណជាតិនានាខឹងសម្បហរ»
កើតឡើងក្នុងមុនពេលព្រះគុណគ្រូរមានបិទបញ្ចប់ ព្រោះបន្ទាប់ពីនោះមាន
«ព្រះពិរោធរបស់ព្រះ»។ «ព្រះពិរោធរបស់ព្រះ»
កើតឡើងនៅពេលព្រះគុណគ្រូរមានបិទបញ្ចប់ ហើយ
«ពេលវេលាដើម្បីជំនុំជម្រះមនុស្សសុសលាប»

សំដៅលើការជំនុំជម្រះមួយដដែលកើតឡើងក្នុងអំឡុងសហស្សវត្សរ៍
ហើយមិនសំដៅលើការជំនុំជម្រះមនុស្សសុលាប័ដដែលបានចាប់ផ្តើមនៅឆ្នាំ 1844
នោះទេ។

ហើយខ្ញុំបាទបានឃើញទៅតាមអង្គចុះមកពីស្ថានសួគ៌
ដោយមានកូនសោះនៃរោងអស្ចារ្យឥតហត្ថ
និងចម្លាក់ដ៏មួយនៅក្នុងដៃរបស់គាត់។ ហើយគាត់បានចាប់នាគនោះ
គឺជាពស់ចាស់នោះ ដដែលជាអារក្ស និងសាតាំង ហើយបានចងវាទុកមួយពាន់ឆ្នាំ
ហើយបានបោះវាចូលទៅក្នុងផ្ទះអស្ចារ្យឥតហត្ថ ហើយបិទវាទុក
និងបោះត្រាលើវា ដើម្បីបំបិទវាបោះបញ្ចេញនាគបណ្តាជាតិទៀតឡើយ
ដរាបដល់មួយពាន់ឆ្នាំបានបំពេញសព្វគ្រប់; ហើយបន្ទាប់ពីនោះ
វាក៏រកត្រូវបានដោះលែងមួយរយៈពេលខ្លី។ ហើយខ្ញុំបាទបានឃើញបុណ្យដ៏ក្លាហាន
ហើយមានអ្នកអង្គុយលើបល្ល័ង្កទាំងនោះ
ហើយការជំនុំជម្រះត្រូវបានប្រទានដល់ពួកគេ
ហើយខ្ញុំបាទបានឃើញពុទ្ធិសាសនាដែលត្រូវបានកាត់ក្បាល
ដោយពុទ្ធិសាសនាអំពីព្រះយេស៊ូវ និងដោយពុទ្ធិសាសនាព្រះបន្ទូលនៃព្រះ
ហើយដដែលមិនបានចុះបង្កគំនិតសាហាវនោះ ឬប្រហារ
ហើយក៏មិនបានទទួលសញ្ញាប័ត្ររបស់វាដែលបានសរសេរពួកគេ
ឬនូវលើកដៃរបស់ពួកគេដែរ; ហើយពួកគេបានរស់ឡើងវិញ
ហើយសោយរាជ្យជាមួយព្រះគ្រីស្ទអស់មួយពាន់ឆ្នាំ។ វិវរណៈ 20:1-4។

ការជំនុំជម្រះដដែល «ត្រូវបានប្រទានដល់» ពួកបរិសុទ្ធច បង្ហាញថា ក្នុងអំឡុងសហស្សវត្សរ៍
ពួកគេនឹងប្រកាសការជំនុំជម្រះលើមនុស្សអាក្រក់
មិនមែនថាពួកគេត្រូវបានជំនុំជម្រះនោះទេ។

«នៅក្នុងរយៈពេលមួយពាន់ឆ្នាំរវាងការរស់ឡើងវិញលើកទីមួយ
និងការរស់ឡើងវិញលើកទីពីរ នោះការជំនុំជម្រះលើមនុស្សអាក្រក់កើតឡើង។ សាក
ប៉ុលបានបញ្ជាក់ទៅកាន់ការជំនុំជម្រះនេះថាជាព្រឹត្តិការណ៍មួយដដែលកើតឡើងបន្ទាប់ពី
ការយាងមកលើកទីពីរ។ “កុំជំនុំជម្រះអ្វីមុនពេលកំណត់ឡើយ
ដរាបដល់ព្រះអម្ចាស់យាងមក
ដដែលនឹងនាំអ្វីៗដដែលលាក់នៅក្នុងសច្ចក្តីដ៏តូចបង្ហាញចេញមកផង
ហើយនឹងសម្រង់ដៃគំនិតបំណងនៅក្នុងចិត្តមនុស្សផងដែរ។” ១ គ្រីស្ទូស ៤:៥។
ដានីយ៍លែប្រកាសថា ពេលដដែលព្រះដ៏ចម្លាស់នៃថ្ងៃយាងមក នោះ
“សច្ចក្តីជំនុំជម្រះត្រូវបានប្រគល់ដល់ពួកបរិសុទ្ធចរបស់ព្រះដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុត”។
ដានីយ៍លែ ៧:២២។ នៅពេលនោះ មនុស្សសុចរិតសោយរាជ្យជាស្ថេរ
និងជាសង្គមរួមដល់ព្រះ។ យ៉ូហានក្នុងគម្ពីរវិវរណៈមានប្រសាសន៍ថា៖
“ខ្ញុំបាទបានឃើញបុណ្យដ៏ក្លាហាន ហើយមានអ្នកអង្គុយលើបល្ល័ង្កទាំងនោះ
ហើយសច្ចក្តីជំនុំជម្រះត្រូវបានប្រគល់ដល់ពួកគេ។” “ពួកគេនឹងផ្ទុយជាសង្គមរបស់ព្រះ
និងរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ហើយនឹងសោយរាជ្យជាមួយទ្រង់អស់រយៈពេលមួយពាន់ឆ្នាំ។” វិវរណៈ
២០:៤, ៦។ នេះហើយជាពេលដដែល ដូចដដែលប៉ុលបានទាយទុកមុនថា
“ពួកបរិសុទ្ធនឹងជំនុំជម្រះលើកិច្ច”។ ១ គ្រីស្ទូស ៦:២។ ដោយរួមជាមួយព្រះគ្រីស្ទ
ពួកគេជំនុំជម្រះមនុស្សអាក្រក់ ដោយប្រៀបធៀបដល់ពេលវេលាដែលពួកគេនឹងគ្រីស្ទយិន័យ
គឺព្រះគម្ពីរ
ហើយសម្រេចគ្រប់ករណីទាំងអស់តាមអំពើដែលបានប្រព្រឹត្តនៅក្នុងរូបកាយ។
បន្ទាប់មក ចំណែកដដែលមនុស្សអាក្រក់ត្រូវទទួលរង

ត្រូវបានកំណត់ចេញតាមអំពើរបស់ពួកគេ ហើយត្រូវបានកត់ត្រាទុកទាំងនឹងឈ្មោះរបស់ពួកគេនៅក្នុងសៀវភៅនៃសេចក្តីសុលាប្ប។»

សាតាំង និងទេវតាអាក្រក់ក៏ត្រូវបានព្រះគ្រីស្ទ និងបុរាណសុភ័ក្ត្ររបស់ទេវតាវិនិច្ឆ័យផងដែរ។ ប៉ុលមានបុរសសន្តិថា៖ «តើអ្នករាល់គ្នាមិនដឹងទេឬថា យើងនឹងវិនិច្ឆ័យទេវតា?» ខ ៣។ ហើយយូដាសបុរាណសថា «ឯពួកទេវតាដែលមិនមានកុសលសុភាពដើមរបស់ខ្លួន ប៉ុន្តែត្រូវបានបោះបង់លំនៅរបស់ខ្លួន ទ្រង់បានឃុំទុកពួកវាក្នុងច្បារវាស់អស់កល្បជានិច្ច ក្រោមសេចក្តីងងឹត សម្រាប់ការវិនិច្ឆ័យនៅថ្ងៃដ៏ធំ»។ យូដាស ៦។

«នៅថ្ងៃបញ្ចប់នៃមួយពាន់ឆ្នាំ ការរស់ឡើងវិញលើកទីពីរនឹងកើតមានឡើង។ បន្ទាប់មក មនុស្សអាក្រក់នឹងត្រូវបានប្រោសឱ្យរស់ឡើងពីស្លាប់ ហើយលេចមុខនៅចំពោះព្រះជាម្ចាស់ ដើម្បីបិទ។ "សេចក្តីដ៏ធំដុះដាលនៃឆ្នាំនៃសតវត្សរ៍" ត្រូវបានអនុវត្ត។ ដូច្នេះ អ្នកកប់លើកសម្តែង បន្ទាប់ពីបានពិពណ៌នាអំពីការរស់ឡើងវិញរបស់មនុស្សសុចរិតហើយ ក៏មានបុរសសន្តិថា៖ "ឯមនុស្សសុលាប្បដែលនៅសល់ មិនបានរស់ឡើងវិញទេ ទាល់តែមួយពាន់ឆ្នាំបានផុតទៅហើយ"។ វិវរណៈ 20:5។ ហើយអសោយក៏បានប្រកាសអំពីមនុស្សអាក្រក់ថា៖ "ពួកគេនឹងត្រូវប្រមូលផ្តុំគ្នា ដូចជាអ្នកក្រោសត្រូវបានប្រមូលផ្តុំក្នុងរណ្តៅ ហើយនឹងត្រូវបិទទុកក្នុងគុក ហើយត្រូវរោយពីថ្ងៃដ៏ធំរហូតដល់ ពួកគេនឹងត្រូវបានស្លាប់ខ្លួន"។ អសោយ 24:22»។ សង្កត់សម្លេង, 660, 661។

ដូច្នេះ វាច្បាស់ណាស់ថា «ការផ្ទុះឡើងសាសន៍ទាំងឡាយខឹង» សំដៅទៅលើ «គ្រាល់ហាត់វីវរ» ដែលមកលើពិភពលោក មុនពេលពេលវាសាកល្បងត្រូវបិទបញ្ចប់ ហើយថា នៅពេលដែល «សាសន៍ទាំងឡាយខឹង» ពួកគេក៏ត្រូវបាន «ទប់ឱ្យស្ងួតក្រោមការគ្រប់គ្រង» ក្នុងពេលតែមួយ។

«ខ្ញុំបានឃើញថា សេចក្តីកំហឹងរបស់បុរាណជាតិគ្រាន់តែ ព្រះពិរោធរបស់ព្រះជាម្ចាស់ និងពេលវេលាសម្រាប់ជំនុំជម្រះមនុស្សសុលាប្ប គឺដាច់ដោយឡែកពីគ្នា និងខុសប្លែកពីគ្នា ដោយមួយកើតឡើងបន្ទាប់ពីមួយទៀត»។ Early Writings, 36.

នៅពេលដែល «បុរាណជាតិគ្រាន់តែសម្រាប់»
នោះភ្នំលៀងចុងក្រោយចាប់ផ្តើមផុតចេញ។

«នៅគ្រាន់តែ ខណៈដែលកិច្ចការនៃការសង្កត់កំពុងឈានទៅបិទបញ្ចប់ ភាពរំភើបនឹងកើតមានលើផែនដី ហើយជាតិសាសន៍ទាំងឡាយនឹងខឹងសម្បា ប៉ុន្តែត្រូវបានទប់ស្កាត់ ដើម្បីមិនឱ្យរវាងកិច្ចការរបស់ទេវតាទីបី។ នៅគ្រាន់តែ៖ "ភ្នំលៀងចុងក្រោយ" ឬការស្រស់ស្រាយដែលមកពីវត្តមានរបស់ព្រះអម្ចាស់ នឹងមកដល់ ដើម្បីប្រទានអំណាចដល់សំឡេងយ៉ាងខ្លាំងរបស់ទេវតាទីបី ហើយរៀបចំពួកបរិសុទ្ធទុក យកចេញមកមុននៅក្នុងសម័យដែលគ្រោះកាច់ចុងក្រោយទាំងបុរាណនឹងត្រូវបានបាត់បង់ប្រាកដ»។ Early Writings, 85.

មានពេលមួយដែល «បុរាណជាតិគ្រាន់តែមានកំហឹង» ប៉ុន្តែពួកគេនៅពេលដែលគ្រាន់តែ «ត្រូវបានទប់ស្កាត់»។
នៅពេលនោះហើយដែលព្រះគ្រីស្ទបង្កកើតរាជ្យដ៏រុងរឿងរបស់ទ្រង់

ពីព្រោះទ្រង់បង្កករើសយករបស់ទ្រង់ក្នុងអំឡុងពេលនៃក្រុងចុងក្រោយ។

«ក្នុងចុងក្រោយកំពុងមកលើអស់អ្នកក្នុងបរិស្ថាន—ហើយនោះពេលនោះ
អស់អ្នកទាំងនោះនឹងទទួលវា ដូចកាលពីមុន»។

«នោះពេលនោះវាទាំងបួននឹងនៃ នោះព្រះគ្រីស្ទនឹងតាំងនគរបស់ទ្រង់ឡើង។
គ្មានអ្នកណាម្នាក់ទទួលបានក្នុងចុងក្រោយឡើយ
លើកលែងតែអស់អ្នកក្នុងកំពុងផ្ទៃអីៗទាំងអស់តាមដំណើរការដ៏អស្ចារ្យនោះ។»
Spalding and Magan, 3.

បទគម្ពីរពីរមុននេះពិស្តារទៅលើ Early Writings បញ្ជាក់ថា
នោះពេលបុរាណជាតិគ្មានកំពុងខឹងសម្បោរ ហើយនោះពេលនោះគ្មាននោះគួរឱ្យមាន
«ទប់ស្កាត់» ទេវតាទាំងបួនក៏ទប់ខ្យល់ទាំងបួនផងដែរ។ ហេតុដូច្នេះ
ការខឹងសម្បោរបស់បុរាណជាតិគ្មានគ្រប់គ្រាន់ដោយ «ខ្យល់ទាំងបួន»។
នាងក៏បានកត់សម្គាល់ដល់ថា
នោះក្នុងពេលនៃទេវតាទាំងបួនកំពុងទប់បុរាណជាតិដែលខឹងសម្បោរនោះ
ក្នុងចុងក្រោយនឹងមកដល់។
រយៈពេលនៃចាប់ផ្តើមនៃពេលក្នុងចុងក្រោយមកដល់
ដល់កំឡុងពេលនៃបុរាណជាតិគ្មានខឹងសម្បោរ ប៉ុន្តែនៃពេលនោះគ្រប់គ្រាន់នោះ
បន្តគ្រប់គ្រាន់លើកលែងឡើង ហើយពេលនោះក៏បង្កើតនូវមនុស្សគ្រប់គ្រាន់បិទបញ្ចប់។
រយៈពេលនោះគឺជារយៈពេលនៃសេចក្តីសង្គ្រោះកំពុងគ្រប់គ្រាន់បិទបញ្ចប់
ដូចនេះវាគឺជាធម៌ច្បាប់ចុងក្រោយរបស់ព្រះគ្រីស្ទនៃក្នុងទីបរិសុទ្ធចប់ផុត
ដល់គ្រប់គ្រាន់កំណត់ថាជារយៈពេលនៃទ្រង់កំពុងលុបបំបាត់អំពើហិង្សារបស់មនុស្ស
ប្រឈមនឹងរយៈពេលនៃពួកគេចេញពីសៀវភៅនៃការជំនុំជម្រះ។ រយៈពេលនោះ
គឺនៃពេលនៃទេវតាកំពុងទប់ខ្យល់ទាំងបួន
ហើយជាពេលនោះគួររបស់មួយនៃបួនមីនបួនពាន់នាក់។

ឥស្លាមនៃទេវតាទីបី គឺជាអំណាចដែល «ផ្ទុកឱ្យបណ្តាបុរាណជាតិទាំងឡាយខឹងក្រោយ»
ហើយនៃទេវតាទីបីបានមកដល់នោះចុងទី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១ ប៉ុន្តែឥស្លាមគួរឱ្យមាន
«ទប់ស្កាត់» គ្រប់គ្រាន់។ «ខ្យល់ពីទិសកើត» គឺជានិមិត្តរូបនៃឥស្លាម
ហើយអសោយបានកំណត់ថា «ខ្យល់ពីទិសកើត» នោះជា «ខ្យល់ដ៏កាចសាហាវ» ដល់ព្រះ
«ទប់» (រាវ៉ា)។ សង្គ្រាមរបស់ឥស្លាមគួរឱ្យមានពិពណ៌នាមុនដោយមុននឹងទៀតថាដូចជាសត្វ
រីកកំពុងឈឺចាប់សម្រាប់កូន ពីព្រោះវាជាសង្គ្រាមដែលកាន់តែកើនឡើងជាលំដាប់
ដែលបានចាប់ផ្តើមនៅចុងទី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១
នោះពេលនោះវាមានប្រទេសភាពនៃវិវរណៈ ជំពូក ១៨ បានចុះមក
ដូចដែលគួរឱ្យមានសម្គាល់ដោយការនាំឱ្យអគារធំៗនៃក្រុងញូយ៉កដួលរលំ។

«ឥឡូវនេះ គេមានពាក្យណាមួយដែលខ្ញុំបានប្រកាសថា
ទីក្រុងញូយ៉កគួរនឹងគួរឱ្យមានបោះបង់កម្មវិធីដោយរលកយកសង្គ្រោះ រឿងនេះ
ខ្ញុំមិនដែលបាននិយាយឡើយ។ ខ្ញុំបាននិយាយថា ខណៈដែលខ្ញុំកំពុងមើលឃើញអត្ថ
ប្រយោជន៍ជាច្រើនកំពុងគួរឱ្យមានសាងសង់ឡើងនោះទីនោះ ជានិច្ចជាតិ
“លុកឆាកដ៏គួរឱ្យរន្ធត់យ៉ាងណាខ្លះនឹងកើតឡើង
នោះពេលនៃព្រះអម្ចាស់នឹងក្រោកឡើង
ដើម្បីបញ្ចូលជនដ៏យ៉ាងគួរឱ្យរន្ធត់បញ្ចប់សុញ្ញវង់! នោះពេលនោះ ពាក្យនៃក្នុងវិវរណៈ
18:1-3 នឹងគួរឱ្យមានបំពេញសម្រេច”។ ជំពូកទីបំប៉នទាំងមូលនៃព្រះគម្ពីរវិវរណៈ

គឺជាការព្យាបាលអំពីអវិជ្ជាដែលកំពុងនឹងមកលើផែនដី។ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំមិនបានទទួលពន្លឺជាក់លាក់ណាមួយទាក់ទងនឹងអវិជ្ជាដែលកំពុងនឹងមកលើទីក្រុងញូយ៉កទេ លើកលែងតែខ្ញុំដឹងថា ចុងម្លេង

អគារធំៗនៅទីនោះនឹងត្រូវបោះបង្គោលបំផ្លាញឱ្យដួលរលំ ដោយការបង្កិល និងការបំផ្លិចបំផ្លាញដោយអំណាចរបស់ព្រះ។ ពីពន្លឺដែលបានប្រទានមកឱ្យខ្ញុំ ខ្ញុំដឹងថា សេចក្តីវិនាសកំពុងមាននៅក្នុងលោកិយ។ ពាក្យតម្លៃពីព្រះអម្ចាស់ ការបោះបង្គោលពីអំណាចដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់របស់ព្រះ

ហើយសំណង់ដ៏មហិមាទាំងនេះនឹងដួលរលំ។ ឈុតឆាកនានានឹងកើតឡើង ដល់ភាពគួរឱ្យរន្ធត់របស់វា យើងមិនអាចស្រមៃបានឡើយ»។ Review and Herald, July 5, 1906.

នឈរនៅក្នុងទីតាំងដដែលរវាងមិនឲ្យពន្លឺភ័យចង្អែកទៅកាន់លោកិយឡើយ។
ការរិះគន់ និងការចោទប្រកាន់របស់ពួកគេ នឹងបញ្ចូលប៉ុ។
អំណាចរបស់សត្រូវកំពុងប្រមូលផ្តុំសម្រាប់សងគ្រាម។
ការប្រយុទ្ធផង្គឹងរឹងស្មើគ្នានៅខាងមុខយើង។ ចូរឃ្លួតគ្នា
បងប្អូនប្រុសស្រីរបស់ខ្ញុំអើយ ចូរឃ្លួតគ្នា។ ចូរក្រដាប់ខ្សែនជាមួយព្រះគ្រីស្ទ។
«កុំឲ្យអ្នករាល់គ្នាជឿនិយាយថា សម្តីនុយ៉ាតឡើយ...
ក៏កុំឲ្យភ័យខ្លាចតាមសច្ចក្រឹត្យខ្លាចរបស់ពួកគេ ឬក៏កុំស្អប់ខ្ពើម។
ចូរក្រៃព្រះយេស៊ូវដែលបរិវារទាំងឡាយជាបរិសុទ្ធក្នុងខ្សែនលោកផ្ទាល់;
ហើយចូរឲ្យទ្រង់ជាសច្ចក្រឹត្យខ្លាចរបស់អ្នករាល់គ្នា
ហើយជាសច្ចក្រឹត្យក៏ស្អប់របស់អ្នករាល់គ្នា។ ហើយទ្រង់នឹងផ្ទុយជាទីបរិសុទ្ធជាមួយ;
ប៉ុន្តែក៏ជាមុខដំបូង និងជាមុខដ៏ដ្ឋានដល់រដ្ឋទាំងពីរនៃអ៊ីស្រាអែល ជាអនុទាក់
និងជាបណ្តាញដល់អ្នកសុទ្ធាក្នុងក្រុនយេស៊ូឡើយ។
ហើយមានមនុស្សជាច្រើនក្នុងចំណោមពួកគេនឹងជំពប់ ដួល ហាក់បែក ជាប់អនុទាក់
ហើយត្រូវបាបយក»។

«ពិភពលោកគឺជាលុខខ្លាចមួយ។ គួសម្តែងទាំងឡាយ គឺជាប្រជាជនរស់នៅក្នុងនោះ
កំពុងត្រៀមខ្លួនសម្រាប់ក្នុងទីរបស់ខ្លួនក្នុងលុខខ្លាចដ៏ធំចុងក្រោយ។
ព្រះគ្រីស្ទបានគម្ពីរលំអិតហាក់ទៅហើយ។ ក្នុងចំណោមមហាជនដ៏ធំនៃមនុស្សជាតិ
គ្មានសច្ចក្រឹត្យឃ្លួតគ្នាឡើយ លើកលែងតែមនុស្សទាំងឡាយរួមសម្តីនុយ៉ាត
មុនសម្រេចគោលបំណងអាត្មាសិរស្ទរបស់ខ្លួន។ ព្រះកំពុងទតមើល។
ព្រះបំណងរបស់ទ្រង់ទាក់ទងនឹងពលរដ្ឋប៉ះពាល់របស់ទ្រង់ នឹងត្រូវបានសម្រេច។
ពិភពលោកមិនត្រូវបានប្រគល់ទៅក្នុងកណ្តាប់ដៃនៃមនុស្សទេ
ទោះបីជាព្រះកំពុងអនុញ្ញាតឲ្យធាតុនៃភាពច្របូកច្របល់
និងភាពអស្ចារ្យដាច់គ្នាបំផុតរវាងអំណាចមួយរយៈកាលក៏ដោយ។
អំណាចមួយពីខាងក្រោមកំពុងផ្ទុយការ
ដើម្បីនាំមកនូវឆាកដ៏ធំចុងក្រោយនានានៃលុខខ្លាចនេះ
គឺសាតាំងមកក្នុងរូបជាព្រះគ្រីស្ទ
ហើយប្រព្រឹត្តដោយគ្រប់ទាំងសច្ចក្រឹត្យបោះបញ្ចោតនៃពិភពទុច្ចរិត
ក្នុងចំណោមអ្នកដដែលកំពុងចង់ខ្លួនជាប់គ្នានៅក្នុងសមាគមសម្ព័ន្ធ។
អស់អ្នកដដែលកំពុងចុះចូលនឹងកិលសេនៃការរួមសម្តីនុយ៉ាត
កំពុងអនុវត្តផែនការរបស់សត្រូវ។ ហេតុ នឹងត្រូវបានតាមមកដោយផល»។

«ការរំលងបំពានសុទ្ធតែតែឆ្លើយតបដល់កម្មវិធីអតិបរមារបស់វា។
ភាពច្របូកច្របល់បានបំពេញពិភពលោកទាំងមូល
ហើយសច្ចក្រឹត្យនុយ៉ាតដ៏ធំមួយនឹងឆាប់មកលើមនុស្សជាតិ។
ទីបញ្ចប់នៃគណៈសហជីវកម្ម យើងដល់ស្ថានភាពសច្ចក្រឹត្យពិត
គួរតែកំពុងត្រៀមខ្លួនសម្រាប់អុីដដែលនឹងផ្ទុះឡើងលើពិភពលោក
ដូចជាការភ្ញាក់ផ្អើលយ៉ាងសន្ធឹកសន្ធាប់មួយ»។ Review and Herald, September 10,
1903.